

Júlia Turón Nos

**L'IMPACTE EMOCIONAL DE L'ASSETJAMENT SEXUAL EN DONES I LA
SEVA PERCEPCIÓ SOCIAL**

TREBALL DE FI DE GRAU

dirigit per la Dra. Ester Sole Pijuan

Grau de Psicologia

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI

Tarragona

2026

RESUM

En el context actual, l'assetjament sexual i la cosificació es presenten com una realitat que afecta moltes dones al llarg de la seva vida. Tot i ser fenòmens àmpliament coneguts, sovint no són visibilitzats, sinó, ben al contrari, tendeixen a ser minimitzats o normalitzats per la societat. A causa d'això, es creen falsos mites i s'arriba a tenir una percepció distorsionada del problema.

Per tant, en aquest estudi ens hem centrat a analitzar l'impacte psicològic que produeixen aquestes violències en les dones, a més d'examinar el grau d'acceptació d'aquests mites per part d'homes i dones. Per fer-ho, s'ha comptat amb una mostra quantitativa de 100 participants (60 dones i 40 homes) a qui se'ls ha administrat diversos qüestionaris estandarditzats. Els resultats ens han permès comprovar de manera contundent que una major exposició a l'assetjament i la cosificació s'associa directament amb nivells elevats de depressió, ansietat i respostes d'estrès posttraumàtic. A més, hem observat que, tot i que l'assetjament directe és més freqüent en dones joves, la cosificació es manté com una violència constant al llarg dels anys. Pel que fa a la percepció social, els homes presenten un grau d'acceptació de mites significativament superior. Resulta alarmant constatar que el fet d'haver estat víctima no evita que les dones acceptin aquestes creences, demostrant la força d'aquesta normalització. Podem concloure que cal continuar treballant en la prevenció per evitar que es continuï mirant cap a una altra banda davant d'aquesta problemàtica.

ABSTRACT

In the current context, sexual harassment and objectification are realities that affect many women throughout their lives. Although these are widely known phenomena, they are often not made visible; on the contrary, they tend to be minimized or normalized by society. As a result, false myths are created, and a distorted perception of the problem emerges.

Therefore, in this study, we focused on analyzing the psychological impact these forms of violence have on women, as well as examining the degree to which these myths are accepted by both men and women. To do this, a

quantitative sample of 100 participants (60 women and 40 men) was used, and several standardized questionnaires were administered. The results have allowed us to conclusively demonstrate that greater exposure to harassment and objectification is directly associated with elevated levels of depression, anxiety, and post-traumatic stress responses. Furthermore, we have observed that while direct harassment is more frequent among young women, objectification persists as a constant form of violence throughout the years. Regarding societal perception, men show a significantly higher degree of acceptance of myths. It is alarming to note that being a victim does not prevent women from accepting these beliefs, demonstrating the power of this normalization. We can conclude that we must continue working on prevention to stop society from turning a blind eye to this problem.

ÍNDEX

MARC TEÒRIC.....	1
1. Introducció conceptual.....	1
1.1. Estudis i dades estadístiques.....	3
2. Impacte psicològic en les víctimes.....	7
2.1. Conseqüències de l'exposició a la infància.....	9
2.2. Seqüeles.....	9
3. Percepció social i mites.....	10
OBJECTIUS.....	13
HIPÒTESIS.....	14
METODOLOGIA.....	15
1. Disseny de l'estudi.....	15
2. Participants.....	15
3. Procediment.....	15
4. Mesures.....	16
3.1. Freqüència i percepció d'experiències d'assetjament sexual.....	16
3.2. Objectificació sexual interpersonal.....	17
3.3. Depressió, Ansietat i Estrès.....	18
3.4. Impacte dels esdeveniments traumàtics.....	20
3.5. Mites sobre l'assetjament sexual.....	21
4. Anàlisi de dades.....	23
4.1. Preparació i neteja de la base de dades:.....	23
4.2. Anàlisi descriptiva.....	23
4.3. Anàlisi inferencial i contrast d'hipòtesis.....	23
4.4. Criteris de significació.....	24
RESULTATS.....	25
1. Estadístics descriptius de les variables d'estudi i descripció de la mostra..	25
1. 1. Normalitat de les Variables.....	26
2. Resultats de la mostra de dones (N= 60):.....	26
2. 1. Anàlisi correlacional de l'exposició a les conductes d'assetjament i el malestar psicològic en el grup de dones.....	26
2. 2. Relació de l'edat i l'exposició.....	27
3. Resultats de la mostra d'homes i dones (N=100):.....	28
3. 1. Mites sobre l'agressió sexual i diferències de gènere.....	28
CONCLUSIONS.....	30
BIBLIOGRAFIA.....	32
ANNEX.....	38
1. Formulari Microsoft Forms Administrat.....	38

MARC TEÒRIC

1. Introducció conceptual

L'assetjament sexual no és un fenomen que sorgeix en les últimes dècades sinó una problemàtica a la qual se li ha començat a donar importància, ja que abans estava normalitzat per la societat que els homes poguessin, entre molts altres; fer bromes, proposicions i objectivar el cos de les dones. La primera vegada que es va conceptualitzar i definir l'assetjament sexual, segons assenyala Bosch et al. (2009), va ser l'any 1974 per un grup de feministes de la Universitat de Cornell dels Estats Units, amb l'objectiu d'analitzar les seves experiències amb homes a l'entorn laboral, allí s'adonaren que era una manera més on, mitjançant aquesta aparença sexual, exercien un poder sobre elles (Dourambeis, 1997). En aquell moment es va conceptualitzar, però encara no s'havia vist com un problema social, fins que Pérez (2012), en el seu estudi *Las limitaciones en la cuantificación del acoso sexual laboral en España*, cita els tres requisits bàsics que un fenomen ha de complir perquè sigui catalogat com un problema: tenir grups socials interessats a resoldre'l, comptar amb un ampli consens ciutadà que el reconegui com una qüestió pública i evidenciar que la seva presència perjudica determinats valors de la societat. Així assenyala que l'assetjament sexual a la feina els compleix els tres, per tant, consta com una problemàtica social.

Pel que fa a la definició d'assetjament sexual ens trobem davant d'una nova problemàtica. És ben sabut que des del moment en què va sortir el concepte s'han anat desenvolupant i difonen moltes definicions, ja que cada estudi utilitzava la seva pròpia definició, això s'exposa en un estudi de fa quatre dècades (Crull i Cohen, 1984) i en un altre de fa tan sols una (Pérez, 2012). En l'actualitat, a Espanya i Europa, la definició de l'assetjament sexual i per raó de sexe, que constitueix la base del seu tractament jurídic apareix a la Directiva 2002/73/CE del Parlament Europeu (Article 2.2.) i a la Llei Orgànica 3/2007 (Article 7.1.) per a la igualtat efectiva de dones i homes: "Sin perjuicio de lo establecido en el Código Penal, a los efectos de esta Ley constituye acoso sexual cualquier comportamiento, verbal o físico, de naturaleza sexual que tenga el propósito o produzca el efecto de atentar contra la dignidad de una persona, en particular cuando se crea un entorno intimidatorio, degradante u ofensivo".

Segons un informe del Ministeri d'Igualtat, aquests comportaments no desitjats es manifesten de diverses maneres, a Espanya, els actes d'assetjament sexual més comuns són: mirades insistents o lascives que han fet sentir incòmoda a les quals han estat observades, aquestes s'estima que les han patit en algun moment de la seva vida un 29% (6.169.543) de les dones de 16 o més anys; amb un 20,7% (4.397.519) bromes sexuals amb les quals s'han sentit ofeses, humiliades o intimidades; un 18,1% (3.858.337) ha tingut contacte físic no desitjat i, finalment, el 16,3% (3.467.353) ha rebut insinuacions de tipus sexual de manera directa (Ministeri d'Igualtat, 2024).

Aquesta conceptualització i identificació sobre l'assetjament sexual, és relativament recent i en tots els casos mencionats, menys les citades del govern (Parlamento Europeo y del Consejo, 2002; Ministerio de Igualdad, 2024; Ministerio de Igualdad & Instituto de las Mujeres, 2020), ha estat assenyalada en estudis realitzats per dones. Això es pot donar perquè el grup afectat per aquest assetjament sexual és, en una gran majoria dones (Bosch, 2009). El fet que avui dia encara no hi hagi un consens sobre quina definició és la que millor representa el fenomen totalment pot influir a la desinformació i, per tant, contribuir al fet que continuï un fet invisibilitzat i altament poc denunciat (Pereira & Calderón, 2007). Yuste (2024) recull alguns del motius pels que les víctimes no denuncien, un 30% no va denunciar perquè no li va donar importància al succés, el que pot ser la conseqüència de la normalització i desinformació de l'assetjament sexual.

Es va veure que a Sud-àfrica, un 70% de dones no havien intervingut en situacions en què van presenciar assetjament sexual, ja que no volien interferir en els assumptes domèstics d'altres persones o creia que una dona no hauria de plantejar aquests assumptes en públic, sent el fet de veure l'assetjament sexual com un assumpte privat una manera més que contribueix a la seva normalització (ActionAid UK, 2015).

Un estudi realitzat el 2004 on van analitzar les reaccions d'infermeres brasileres a l'assetjament sexual, va trobar que excusaven més als homes que mostraven motius romàntics (DeSouza et al., 2004), això va resultar alarmant, ja que tot i que els motius no fossin hostils no deixaven de ser comportament inadequat i sexistes, sobretot quan aquests homes ocupaven un estat social més

alt que elles, pel fet que és un tipus de coacció on tot i el tracte agradable, les dones accepten el rol que se'ls dona com objectes sexuals (Glick et al., 2000).

Per entendre aquest fenomen en profunditat, trobem la Teoria de la Cosificació desenvolupada per Fredrickson i Roberts (1997) que postula que, en moltes societats, el cos de la dona és contínuament mirat, avaluat i reduït a un simple instrument per al plaer visual d'altres persones, separant la seva identitat del seu cos (Fredrickson & Roberts, 1997). A la vida quotidiana, això es tradueix en la cosificació interpersonal, que actua com un pas previ i fonamental per a l'aparició de l'assetjament sexual. En aquesta mateixa línia, la cosificació sexual es refereix a reduir a una dona al seu cos o a parts d'ell (Bartky, 2014), això implica que si ets una dona seràs tractada com un objecte sexual o un cos que cal mirar i avaluar.

En l'estudi de Lozano et al. (2015) diferencien dues classificacions d'aquesta objectificació sexual: l'avaluació corporal, on un observador fa una anàlisi i avaluació del cos d'una dona i, les insinuacions sexuals explícites no desitjades.

Si ens endinsem en l'origen de l'assetjament sexual, hi trobem una arrel sociològica i estructural, com resultat de sistemes patriarcals que tracten les dones com un objecte sexual (DeSouza et al., 2004).

1.1. Estudis i dades estadístiques

La quantificació de l'assetjament sexual avui dia encara té moltes limitacions, els estadístics oficials són pocs i amb resultats poc fiables. Una d'aquestes limitacions és deguda al fet que es basen en les denúncies que s'han ficat, però com ja hem esmentat aquest fenomen té un gran percentatge de casos no denunciats. A Espanya, solament un 8% de víctimes que han patit violència sexual, un terme més ampli que inclou també situacions d'assetjament sexual, fora de la parella ha denunciat (Ministeri d'Igualtat, 2019).

Per parlar de la violència sexual molts cops s'utilitza la metàfora de l'iceberg, ja que aquest representa una bona manera d'il·lustrar la petita part que es veu i la gran que no es veu, que seria la part "submergida" de l'iceberg, on es

trobarien tots els casos que es quedarien fora de les estadístiques i que roman oculta (Andrés et al., 2020). En aquest exemple ens referim a la violència sexual, és un terme que involucra actes perjudicials dirigits contra una persona per raó del seu gènere, originats per la desigualtat i l'abús de poder (Naciones Unidas. Centro Regional de Informació, 2023) sent un d'ells l'assetjament sexual, el qual passa molt més desapercebut. Això ens indica que si féssim un iceberg de l'assetjament sexual hi trobaríem que la part submergida seria molt més gran que la part que no es veu, o inclús, que la part que es veu no es percep com un problema i és normal dins del context social.

Exemple gràfic de la metàfora de l'iceberg de l'estudi Violència Sexual en España (Andrés et al., 2020)

Un cop havent deixat clar les limitacions que encara ens trobem avui dia per mesurar aquest tipus de fenòmens, s'exposaran les dades de les quals tenim constància. Aquestes investigacions majoritàriament s'han basat en enquestes, tot i que també hi ha estudis qualitius on es realitzen entrevistes a les víctimes d'assetjament. Cada tipus ens aporta dades amb informació diferent, les entrevistes ens ajuden a conèixer la realitat per la qual passen aquestes dones, sumat que és un tracte més humà i no els representa solament una xifra. Les enquestes, per altra banda, ens van molt bé per saber la prevalença de casos, tot i que s'ha de continuar treballant perquè aquestes dades es vagin aproximant cada cop més a la realitat, realitzant més estudis i divulgant més informació per evitar la continuada normalització i blanquejament d'aquests comportaments envers les dones.

Si parlem d'estudis, de caràcter internacional, el que més trobem són estudis referents a violència sexual, que és un ventall de molts comportaments sexuals no desitjats i, en el que l'assetjament n'és un d'ells. L'estudi amb títol *Estimacions mundials i regionals de la violència contra les dones: prevalença i efectes sobre la salut de la violència de parella i de la violència sexual per part de persones que no són la parella*, realitzat per l'Organització Mundial de la Salut (2013), va estimar a escala mundial que el 35% de les dones havien patit violència sexual per les seves parelles o exparelles sentimentals homes i un 7% de les dones havien estat víctimes de violència sexual provocada per un desconegut. Un altre estudi confirma aquestes dades, l'any 2010, el 7,2% de les dones de tot el món havien experimentat violència sexual no per part de la seva parella. Les estimacions més altes es van registrar a l'Àfrica subsahariana central (tot i que es disposava de dades limitades) amb un 21%, i la prevalença més baixa va ser per a l'Àsia meridional amb un 3,3% (Abrahams et al., 2014).

En específic, sobre les estimacions de l'assetjament sexual en dones, i la seva prevalença a escala mundial, hi influeix molt la manera en què es mesura i s'experimenta aquests fenòmens en els diferents contextos culturals, socials i organitzatius (Tulane University et al., 2026). Es va trobar una àmplia variació en les taxes de prevalença, degudes als diferents entorns on succeeixen aquests comportaments, dins una revisió sistèmica d'estudis feta en països de renda baixa i mitjana, des del 12,5% en la població general a la Xina fins al 47% de les dones en un entorn acadèmic a Etiòpia (Ranganathan et al., 2021). Al Nepal, es va reportar que el 90% de les dones i nenes entrevistades havien sigut víctimes d'assetjament sexual en un espai públic en algun moment de la seva vida, però solament l'11% ho havien denunciat a la policia (ActionAid UK, 2015). A més, al Brasil, tant dones com nenes van informar que havien canviat la manera de vestir, el seu comportament i les seves rutes diàries per sentir-se més segures, però que senten que no poden parlar sobre l'assetjament i l'agressió sexual, deguda a la manca de confiança en el sistema penal (ActionAid UK, 2015). A la Unió Europea, un estudi sobre assetjament sexual, va indicar que una de cada tres dones de la Unió Europea (30,8%) han patit assetjament sexual a la feina al llarg de la seva vida (Eurostat et al., 2024).

A Espanya, les dades sobre l'assetjament sexual de l'última Macroenquesta de Violència Contra la Dona, realitzada al 2024, estimen que del total de dones residents al país de 16 anys o més el 36,2% (7.714.773) ha sofert assetjament sexual en algun moment de la seva vida, el 17,8% (3.791.984) l'ha patit en els últims 4 anys i el 12,8% (2.715.311), en els últims 12 mesos previs a les entrevistes (Ministeri d'Igualtat, 2024). També, en *l'Informe sobre delitos contra la libertad e indemnidad sexual en España*, orientat en aquest cas a violència sexual en general, indica que les víctimes d'aquest són 85% dones i 15% homes (Oruña et al., 2018). A més, es recullen dades sobre on succeeixen aquests delictes, s'indica que el 40,3% passa als domicilis, el 23,2% en espais oberts, el 17,7% a les vies de comunicació, el 9,2% en instal·lacions i recintes d'usos diversos, 8% en establiments i l'1,7% restant als mitjans de transport (Oruña et al., 2018).

Un altre entorn on es produeix l'assetjament sexual avui dia és en l'àmbit digital i, es determina: el 9,4% de les dones (2.005.630) explica que ha rebut missatges sexualment explícits inapropiats de manera virtual que l'han fet sentir ofesa, humiliada, o intimidada; al 2,9% (621.006) algú els ha obligat a veure material pornogràfic contra la seva voluntat; al 2,1% (443.298) algú els ha insistit, amenaçat o coaccionat perquè enviessin fotos o vídeos eròtics o sexuals en contra de la seva voluntat i, finalment, en el 0,8% (161.038) algú ha difós vídeos o fotos de contingut eròtic o sexual, reals o manipulades, sense el seu consentiment (Ministeri d'Igualtat, 2024). Al 2018 es van reportar 1.597 denúncies sobre els delictes sexuals "online" o ciberdelictes (Oruña et al., 2018).

Si parlem de Catalunya, al Dossier Estadístic de l'any 2024 s'observa que hi va haver un descens del 3,8% de les denúncies contra la llibertat sexual (que atempten contra el dret a consentir dels adults) i la indemnitat sexual (que afecten menors o persones vulnerables sense capacitat per decidir), registrant-se un total de 3.616 casos, respecte al 2023 (3.759), però es veu un augment del 28,5% en relació amb el 2022, que va obtenir un total de 2.814 denúncies (Institut Català de les Dones & Generalitat de Catalunya, 2025). Del total de denúncies del 2024, els percentatges d'edat més destacables van ser: 32,6% eren menors d'edat; un 23,8% eren víctimes d'entre 18 i 25 anys i, finalment un

15,1% les de 26 a 33 anys (Institut Català de les Dones & Generalitat de Catalunya, 2019).

Una altra enquesta realitzada l'any 2019, a Catalunya, exposa que, un 78,8% de les dones de 16 anys i més han estat víctimes, com a mínim, d'un fet de violència sexual des que tenien 15 anys, i el 24,2% ha estat durant el 2019 (Institut Català de les Dones & Generalitat de Catalunya, 2025; Enquesta Sobre Les Violències Sexuals A Catalunya, 2019).

Les dades de l'Observatori de la Igualtat de Gènere de gener a setembre de 2025, indiquen que es van atendre, mitjançant el telèfon d'atenció contra les violències masclistes (900900120), un total de 9.850 trucades amb motiu de violència masclista, que inclou l'assetjament sexual. D'aquestes trucades el 92% eren de dones que utilitzen el servei per primera vegada. A més, el 82,6% se situen en l'àmbit de la parella o exparella. A escala territorial, la incidència és desigual, amb el Camp de Tarragona al capdavant amb una taxa de 24,23 trucades per cada 10.000 dones, un volum elevat de demandes d'ajuda que reflecteix la continuïtat del problema a tot el territori (Observatori de la Igualtat de Gènere et al., 2025).

2. Impacte psicològic en les víctimes

Quan ens centrem en l'assetjament sexual que pateixen les dones, ens hem de preguntar quines conseqüències hi pot tenir aquest en la vida de les víctimes. Yuste (2024) va recollir els motius pels quals no es denuncia la violència sexual, un 25% era per vergonya i un 20% per que no les creguessin. En una entrevista que li va fer Yuste (2024) a Chelo Álvarez, secretaria de la Associació de Psicologia i Psicoteràpia Feminista, explica: "*Presentan un sentimiento de culpa importante, qué van a pensar de mí, quizá lo pude parar y no supe hacerlo, me van a señalar como culpable. Que te persigan y te culpabilicen te hunde en la más absoluta de las miserias, y además, por desgracia, no se las suele creer*". Per tant, veiem que des del moment que passa el succés les víctimes ja comencen a experimentar emocions negatives, com la culpa, la vergonya o la por envers a què es dirà d'aquest.

Aquest malestar que apareix a l'inici de l'agressió pot perdurar a llarg termini, i causar malestar psicològic, en dones treballadores els més comuns són: ansietat, depressió, mal de cap, alteracions en la son, hipertensió, entre altres (Feminicidio.net, 2025). Hi ha factors com la freqüència, el temps, l'edat, si la víctima coneix l'agressor o si rep o no suport, que alteren l'efecte del malestar, ja sigui agreujant-ne la intensitat i durada o bé ajudant a mitigar-ne l'impacte.

Les dades en dones residents a Espanya, de 16 o més anys, determinen que un 9,6% (2.038.667) han tingut conseqüències psicològiques derivades de l'assetjament sexual (Ministeri d'Igualtat, 2024). La més citada, 15,8%, va ser la sensació d'impotència i desesperació, seguida de la pèrdua d'autoestima amb un 11%, també d'altres com l'ansietat, les fòbies o els atacs de pànic amb un 10,8% i, finalment, els problemes de son o alimentació amb un 5,3%.

*Tabla 17.26 Consecuencias psicológicas de los episodios de acoso sexual, por tipo de consecuencia**

	% ¹	Número de mujeres
Depresión	3,5	268.050
Pérdida de autoestima	11,0	848.351
Ansiedad/fobias/ataques de pánico	10,8	835.303
Desesperación, sensación de impotencia	15,8	1.222.311
Problemas de concentración, falta de memoria	3,7	286.615
Problemas de sueño o alimentación	5,3	412.369
Dolor recurrente en algunas partes de su cuerpo	0,8	61.824
Autolesionarse/pensamientos o intentos de suicidio	1,1	83.661

1. Porcentaje sobre el total de mujeres que han sufrido acoso sexual a lo largo de la vida.

* Pregunta de respuesta múltiple.

Taula extreta de l'informe de la Macroenquesta de Violència contra la Dona del 2024 sobre l'assetjament sexual

Per tant, les víctimes d'assetjament sexual no només pateixen l'agressió, sinó que els pot passar factura amb el temps. Bosch (2014) exposa que ser víctima implica patiment psicològic, com la desmotivació, humiliació i pèrdua d'autoestima entre d'altre. A més de alteracions de comportament com aïllament o, inclús, malalties físiques i mentals produïdes per l'estrès com l'abús d'alcohol, drogues o suïcidi (Bosch, 2014).

2.1. Conseqüències de l'exposició a la infància

L'edat en què es produeix l'agressió pot ser molt determinant en les seqüeles. Estudis com a la Macroenquesta de Violència contra la Dona del 2024, ens confirmen que sovint poden començar en etapes molt primerenques del desenvolupament. Del total de dones residents a Espanya, el 12,3% el va sofre exclusivament abans dels quinze anys, el 32,3% tant abans com després dels quinze anys (Ministeri d'Igualtat, 2024).

L'any 2024 a Catalunya, es va estimar que de les 3.616 denúncies per delictes contra la llibertat i la indemnitat sexual, on s'inclou l'assetjament sexual, el 32,6% de les dones víctimes eren menors d'edat. D'aquestes, un 13% tenien menys de 13 anys i un 19,6% tenien de 13 a 17 anys (Institut Català de les Dones & Generalitat de Catalunya, 2025).

Tots aquests resultats poden ser realment alarmants i les conseqüències d'aquesta exposició primerenca poden ser diverses. A l'article *Impacto de la violencia sexual en la salud de las víctimas*, es recull un llistat en les conseqüències emocionals més comunes en nens i nenes: aïllament, malsons, indiferència, conductes desafiants i agressives, conductes sexualitzades, expressions inapropiades d'afecte i amor (Feminicidio.net, 2023b). És molt important la freqüència d'exposició, ja que a major repetició dels abusos, més profund és el trauma i més alt és el risc que aquests símptomes s'agreugin i es cronifiquin a llarg termini.

2.2. Seqüeles

Per entendre l'impacte real de l'assetjament, cal diferenciar entre la conseqüència que és l'efecte directe i immediat que es pateix durant o poc després de l'agressió i una seqüela, que vindria a més una cicatriu, qualsevol efecte residual o permanent que apareix un cop ja ha passat el succés (Clínica Universidad de Navarra, 2026). Un 27% de les dones que han patit assetjament i han tingut conseqüències, afirmen que en l'actualitat tenen seqüeles al respecte, i això suposaria un 2,6% de les dones residents a Espanya de 16 o més anys (Ministeri d'Igualtat, 2024). D'aquest percentatge, el 91,4% són seqüeles psicològiques.

No obstant això, l'impacte de l'assetjament s'estén més enllà de la salut mental i pot deixar empremtes físiques profundes a llarg termini. Un estudi longitudinal i prospectiu recent dut a terme per Freels et al. (2026) posa de manifest aquests efectes duradors, evidenciant que l'exposició a l'assetjament sexual en l'entorn laboral incrementa significativament el risc de desenvolupar malalties cròniques al llarg del temps. Aquestes troballes subratllen que l'assetjament no només suposa un deteriorament emocional transitori o persistent, sinó que actua com un factor de risc sistèmic capaç de comprometre de manera permanent la salut física i el benestar general de les víctimes (Freels et al., 2026).

3. Percepció social i mites

Tal com ja hem mencionat se li ha començat a donar importància a l'assetjament sexual recentment, per tant, la seva percepció social pot estar lligada a molts factors. Un d'ells, i el més destacat, és l'edat, atès que com més anys tingui algú més pensaments referents a creences antigues o de les generacions anteriors. A més, a causa de tot això es poden crear mites que són creences que venen d'altres generacions, que tot i ser mentida es creu socialment que són reals.

L'assetjament sexual és poc freqüent, és un dels mites generalitzats, les dades que ja hem esmentat en aquest estudi demostren que no és veritat. A continuació, un recull d'alguns dels mites més acceptats: S'exagera la gravetat de l'assetjament sexual, ja que molts cops, és en realitat coqueteig inofensiu; si l'assetjador no ho fa intencionadament no es pot dir que és assetjament sexual; moltes dones s'inventen que han sigut víctimes d'assetjament per venjança i, finalment i entre moltes altres, les dones que són víctimes d'assetjament solen ser culpables donat el seu comportament o vestimenta (Ministerio de Igualdad & Instituto de las Mujeres, 2020).

Però aquests mites van lligats i són fruit de la percepció social que es té de l'assetjament sexual en vers les dones, l'estudi sobre la percepció social de la violència sexual realitzat l'any 2018, mesura les falses creences sobre l'assetjament sexual a partir de l'acceptació de diferents afirmacions: "Cualquier mujer que sea tan poco precavida como para andar sola de noche por callejones

oscuros tiene parte de culpa si es violada", que un 13,7% hi està d'acord; "Una mujer que vista de forma provocativa no debería sorprenderse si un hombre intenta obligarle a mantener relaciones sexuales", un 17,6% hi està d'acord; "Una mujer que haya tenido muchas parejas sexuales tiene menos credibilidad si denuncia una agresión sexual", en aquest cas, un 22,4% està d'acord; "El alcohol es a menudo el causante de que un hombre viole a una mujer", una de cada dues persones eximeix parcialment de culpa a l'agressor si aquest hi havia begut, 47,7% (Ministerio de Igualdad, 2018).

Una altra dada alarmant que trobem és que un 43% dels homes i un 31% de les dones considera la prostitució acceptable, tot i que un 97% afirma que és inacceptable obligar a algú a prostituir-se (Ministerio de Igualdad, 2018). Aquestes dades poden ser un reflex de la percepció distorsionada i contradictòria que encara es té avui dia sobre la violència sexual sobre les dones, amb un fenomen tan extrem com la prostitució on gran part de la població espanyola no ho percep com un símbol d'aquest.

Un altre estudi va trobar diferències per gènere amb el grau d'acceptació de mites sobre l'assetjament sexual, veient que els homes tendien a acceptar creure en més mites (Herrera et al., 2014). A més, van comprovar quins factors podien predir la percepció de l'assetjament sexual i, va sortir, que únicament el seu grau de tolerància en l'assetjament sexual, en altres paraules, considerar els comportaments d'assetjament com conductes normals, tenia influència en aquesta percepció, de manera que com més tolerants són els participants cap a l'assetjament sexual, menys culpen l'assetjador dels fets, sinó que culpen a la víctima (Herrera et al., 2014). En aquesta mateixa línia, investigacions científiques recents com la desenvolupada per Leigh et al. (2021) han aprofundit en els efectes del gènere i les expectatives sobre la percepció de l'assetjament sexual. Aquest estudi aporta evidència sobre com la manera en què es jutgen i s'interpreten aquestes conductes depèn fortament del sexe de la persona que les avalua, demostrant que la percepció social de l'assetjament continua profundament esbiaixada per rols i expectatives preconcebudes (Leigh et al., 2021).

Per tant, podem concloure que, tot i el llarg camí que s'ha fet fins a marcar l'assetjament sexual com un fet que cal donar-li importància, encara queda molt treball darrere de la divulgació d'informació sobre l'assetjament sexual, per aconseguir així, que aquest tipus de mites i creences vagin desapareixent amb el temps.

OBJECTIUS

- **Analitzar la relació entre l'assetjament sexual i l'estat emocional de les dones.** Concretament, es vol examinar la relació entre la freqüència d'exposició a l'assetjament sexual i la cosificació interpersonal, l'edat actual de les participants, i els símptomes de malestar emocional general i de trauma (simptomatologia posttraumàtica) en una mostra de dones adultes.
- **Examinar si l'exposició a experiències de cosificació interpersonal s'associa amb una major percepció de situacions d'assetjament sexual en dones.**
- **Avaluar la tendència a acceptar mites i justificacions sobre l'assetjament en una mostra d'homes i dones adults de la població general.** Comparar si hi ha diferències significatives en el grau d'acceptació en funció del gènere (homes/dones) i avaluar la seva relació amb l'edat.

HIPÒTESIS

H1. En dones, una major freqüència d'exposició a situacions d'assetjament sexual i de cosificació interpersonal s'associaria de forma significativa amb nivells més elevats de malestar emocional actual.

H2. En dones, una major exposició a experiències de cosificació interpersonal s'associaria positivament i significativament amb una major percepció d'experiències d'assetjament sexual.

H3. S'espera trobar una relació negativa i significativa entre l'edat i l'exposició a l'assetjament sexual, de manera que a menor edat de les dones, major serà la freqüència d'exposició a aquestes experiències.

H4. La freqüència d'exposició a situacions d'assetjament sexual i de cosificació interpersonal es relaciona significativament i positivament amb el nivell de malestar emocional actual en dones adultes.

H5. En una mostra d'homes i dones adults, un major grau d'acceptació de mites i justificacions sobre l'assetjament sexual s'associaria amb actituds més permissives o normalitzadores envers aquest fenomen.

H6. Els homes mostrarien un grau més elevat d'acceptació de mites i justificacions sobre l'assetjament sexual que les dones.

H7. Les dones amb major freqüència d'exposició mostraran un menor grau d'acceptació d'aquests mites i justificacions sobre l'assetjament sexual.

H8. S'espera trobar una relació significativa entre l'edat i el grau d'acceptació de mites i justificacions sobre l'assetjament sexual, de manera que a menor edat hi haurà una menor acceptació d'aquests mites.

METODOLOGIA

1. Disseny de l'estudi

Aquest estudi adopta un **disseny quantitatiu, transversal i descriptiu-correlacional**

2. Participants

La mostra s'ha compost d'un total de 100 adults, dels quals 60 han estat dones i 40 homes. Aquests es troben entre els 18 i els 60 anys, amb una mitjana d'edat de 25 anys i una desviació típica de 8,46. El criteri d'inclusió dels participants en l'estudi ha estat ser major d'edat, a més, de saber entendre, escriure i llegir català i castellà.

3. Procediment

La recollida de la mostra es va dur a terme mitjançant un qüestionari en format online creat a través de la plataforma Microsoft Forms (consulteu l'annex 1). L'ús d'aquesta eina digital va permetre una administració eficient, accessible i totalment anònima per als participants, garantint alhora una recopilació sistemàtica i organitzada de les dades. El reclutament de participants ha estat de manera no probabilística per conveniència amb bola de neu, gràcies a la difusió per xarxes socials, les quals van estar Whatsapp i Instagram.

En accedir a l'enllaç de l'estudi, totes les persones participants visualitzaven un breu text que era el consentiment informat. En aquest text es detallaven l'objectiu de la investigació, l'anonimat de les respostes, el tractament confidencial de les dades i el caràcter estrictament voluntari de la seva participació. A més dels criteris d'inclusió, que era ser major d'edat i saber llegir i comprendre el català i el castellà. Era un requisit indispensable llegir i acceptar explícitament aquest consentiment abans de poder accedir a les preguntes.

El temps estimat per completar el qüestionari oscil·lava entre els 5 i els 15 minuts, depenent del gènere del participant, ja que el formulari comptava amb una ramificació lògica interna. D'aquesta manera, el procediment es va adaptar en dos grups:

- **En el cas dels homes:** La seva participació requeria un temps inferior, atès que únicament havien de respondre a una escala orientada a avaluar l'acceptació de mites i la percepció de l'assetjament sexual cap a les dones, a part de les dades sociodemogràfiques. Un cop completada aquesta secció, el qüestionari finalitzava.
- **En el cas de les dones:** Aquestes responien a la totalitat del formulari. Havien d'emplenar de manera seqüencial diverses escales per avaluar l'exposició a l'assetjament, la cosificació i l'impacte psicològic, fins a arribar a l'última part de la prova, corresponent a la mateixa escala sobre mites de l'assetjament sexual que van contestar els homes.

4. Mesures

Per a la recollida de dades del present estudi es van utilitzar diversos instruments psicomètrics estandarditzats amb l'objectiu d'avaluar, l'experiència d'assetjament sexual, els processos d'objectificació, l'impacte psicològic associat i les creences socials relacionades amb la violència sexual.

Tots els qüestionaris es van administrar en castellà, ja que així han estat validats. S'han recopilat dades sociodemogràfiques bàsiques (edat, gènere, nivell d'estudis).

En aquest estudi, en el grup de dones, es van recollir les següents mesures:

3.1. Freqüència i percepció d'experiències d'assetjament sexual

S'ha utilitzat l'Escala de Percepció d'Assetjament Sexual (EPAS), desenvolupada per Lobos-Rivera et al. (2021), dissenyat per avaluar, en dones, la percepció i la freqüència d'experiències d'assetjament sexual en diferents àmbits de la vida quotidiana, incloent l'espai públic, l'entorn educatiu i el context laboral.

L'escala està composta per 11 ítems. Els participants han d'indicar la freqüència amb què han experimentat cada situació mitjançant una escala tipus Likert de 4 punts (1 = *Nunca*, 2 = *A veces*, 3 = *A menudo*, 4 = *Siempre*). Aquests ítems s'agrupen en 3 subescales:

- **Assetjament verbal i gestual** (ex.: "*Se han dirigido de forma ofensiva (verbal o gestual) hacia usted*").
- **Insinuacions sexuals no desitjades** (ex.: "*Ha recibido contacto físico, sin su autorización, como roces, palmadas o pellizcos*").
- **Percepció d'ambient hostil** (ex.: "*Se ha sentido incómoda por miradas morbosas en su lugar de trabajo, estudio o la calle*").

Consta, per tant, de ser una eina útil per avaluar de manera global l'experiència d'assetjament sexual en població general, especialment en contextos on aquestes conductes poden estar parcialment invisibilitzades.

Pel que fa a les propietats psicomètriques de l'escala, presenta una adequada validesa i fiabilitat. L'anàlisi factorial exploratori va mostrar una estructura de tres dimensions que expliquen el 63,19 % de la variància total, amb valors de saturació superiors a .40 en tots els ítems. A més, l'anàlisi factorial confirmatori va confirmar un bon ajust del model tridimensional (RMSEA = .07; CFI = .95; NFI = .91; IFI = .95), aportant evidència de validesa de constructe. Pel que fa a la fiabilitat, la dimensió de *Percepció d'ambient hostil* va mostrar una bona consistència interna ($\alpha = .84$; $\Omega = .84$), mentre que *Insinuacions sexuals no desitjades* va presentar una fiabilitat acceptable ($\alpha = .73$; $\Omega = .72$). Finalment, la dimensió d'*Assetjament verbal/gestual* va obtenir valors lleugerament inferiors ($\alpha = .64$; $\Omega = .67$), considerats acceptables segons Nunnally i Bernstein (1995). En el present estudi, l'escala EPAS ha demostrat una molt bona consistència interna global, amb un coeficient Alfa de Cronbach de ,878. En conjunt, els resultats indiquen que l'EPAS és un instrument amb adequades propietats psicomètriques per avaluar la percepció d'assetjament sexual.

3.2. Objectificació sexual interpersonal

S'ha utilitzat la versió validada en espanyol de l'Interpersonal Sexual Objectification Scale (ISOS), desenvolupada per Lozano et al. (2015), per avaluar les experiències d'objectificació sexual interpersonal, és a dir, situacions en què una dona és tractada o percebuda principalment com un objecte sexual en interaccions socials, durant l'últim any.

L'escala està formada per 15 ítems. Els participants han d'indicar la freqüència amb què han experimentat cada situació durant l'últim any, mitjançant una escala tipus Likert de 5 punts (1 = *Nunca*, 2 = *Rara vez*, 3 = *Ocasionalmente*, 4 = *Frecuentemente*, 5 = *Siempre*). Aquests ítems s'agrupen en dues subescales principals:

- **Avaluació del cos** (*Body Evaluation*): inclou conductes com ara mirades lascives, observació reiterada de parts del cos i comentaris sexuals (ex.: "*¿Con qué frecuencia has notado que alguien te mira los pechos cuando está hablando contigo?*").
- **Avenços sexuals explícits no desitjats** (*Unwanted Explicit Sexual Advances*): inclou conductes més intrusives, com tocaments no consentits o gestos sexuals degradants (ex.: "*¿Con qué frecuencia te han manoseado contra tu voluntad?*").

Pel que fa a les propietats psicomètriques de la versió espanyola de l'escala, es reporta una bona fiabilitat, amb valors d' $\alpha = .87$ per a Avaluació Corporal i $\alpha = .89$ per a Avenços Sexuals Explícits no Desitjats, superant el llindar habitual de .70 i situant-se en rang de fiabilitat adequada a bona. En la versió original, els valors ($\alpha = .91$ i $\alpha = .78$) indiquen respectivament fiabilitat excel·lent i acceptable. Per a la mostra d'aquesta investigació, l'escala ISOS ha presentat una consistència interna excel·lent, assolint un coeficient Alfa de Cronbach de ,945. En conjunt, això suggereix que l'escala presenta una consistència interna adequada i és psicomètricament fiable. Pel que fa a la validesa, l'estructura bifactorial es manté i les relacions amb variables com sexisme, autoestima i ansietat aporten evidència de validesa de constructe coherent amb el model teòric.

3.3. Depressió, Ansietat i Estrès

S'ha utilitzat la versió xilena abreujada de les Escales de Depressió, Ansietat i Estrès (DASS-21), traduïda i adaptada per Vinet et al. (2008) i modificada per Román (2010), per avaluar els nivells de depressió, ansietat i estrès. És una escala autoinformada àmpliament utilitzada per avaluar el malestar emocional en població general i clínica.

L'escala està composta per 21 ítems. Els participants han d'indicar en quina mesura cada afirmació els ha estat aplicable durant els últims 7 dies, mitjançant un format de resposta tipus Likert de 4 punts (0 = *Nada aplicable a mí*, 1 = *Aplicable a mí en algún grado, o una pequeña parte del tiempo*, 2 = *Aplicable a mí en un grado considerable, o una buena parte del tiempo*, 3 = *Muy aplicable a mí, o aplicable la mayor parte del tiempo*). L'instrument es divideix en tres subescales diferenciades, cadascuna formada per 7 ítems:

- **Depressió:** inclou l'avaluació de la presència de simptomatologia depressiva (ex.: "*No he podido sentir ninguna emoción positiva*").
- **Ansietat:** mesura principalment símptomes fisiològics i cognitius associats a l'activació ansiosa (ex.: "*He notado la boca seca*").
- **Estrès:** avalua nivells elevats d'activació i tensió (ex.: "*Me ha resultado difícil relajarme*").

La DASS-21 permet obtenir puntuacions independents per a cada dimensió, així com una avaluació global del malestar emocional.

Pel que fa a les propietats psicomètriques de la DASS-21, els resultats mostren una adequada validesa i fiabilitat en població universitària xilena. L'anàlisi factorial exploratori va confirmar una estructura de tres factors corresponents a estrès, depressió i ansietat, que expliquen el 49,99 % de la variància total, amb valors adequats de factorització ($KMO = .909$; $p = .000$). A més, les correlacions amb altres instruments com el l'Inventari de Depressió de Beck (BDI), l'Inventari d'Ansietat de Beck (BAI) i el Qüestionari de Síntomes Revisat (SCL-90-R) aporten evidència de validesa convergent i discriminant, mostrant associacions significatives amb constructes similars. Pel que fa a la fiabilitat, les subescales de Depressió ($\alpha = .85$) i Estrès ($\alpha = .83$) presenten una bona consistència interna, mentre que la subescala d'Ansietat ($\alpha = .73$) mostra una fiabilitat acceptable. Globalment, el DASS-21 presenta una consistència interna elevada ($\alpha = .91$). En el present estudi, el qüestionari DASS-21 ha mostrat una consistència interna global excel·lent per a la mesura del malestar emocional, amb un coeficient Alfa de Cronbach de ,94 indicant que es tracta d'un instrument psicomètricament sòlid i fiable per avaluar malestar emocional.

3.4. Impacte dels esdeveniments traumàtics

S'ha utilitzat l'Escala d'Impacte de l'Esdeveniment Revisada (IES-R), desenvolupada per Báguena et al. (2001), un instrument dissenyat per avaluar l'impacte psicològic d'un esdeveniment potencialment traumàtic. En el context d'aquest estudi, s'ha utilitzat per analitzar les reaccions associades a experiències d'assetjament sexual significatives.

L'escala consta de 22 ítems que mesuren la freqüència de determinades respostes emocionals i cognitives experimentades durant els últims 7 dies. Les respostes es registren en una escala Likert de 5 punts (0 = *Mai*, 1 = *Rarament*, 2 = *A vegades*, 3 = *Freqüentment*, 4 = *Sempre*), que reflecteix el grau d'afectació. Aquests ítems es distribueixen en tres dimensions:

- **Intrusió** (7 ítems): inclou la presència de records involuntaris i somnis recurrents (ex.: "*Cualquier recuerdo me hacía volver a sentir lo que sentí antes*").
- **Evitació** (8 ítems): fa referència als esforços per evitar pensaments, emocions o situacions associades a l'esdeveniment traumàtic (ex.: "*Intentaba no pensar en el suceso*").
- **Hiperactivació** (7 ítems): inclou símptomes que indiquin un estat d'alerta constant (ex.: "*Me sobresaltaba y asustaba fácilmente*").

La puntuació es calcula sumant les respostes dels ítems, la qual cosa permet obtenir tant una puntuació total com una específica per a cada subescala. Tot i així, com que les subescales tenen diferent nombre d'ítems, el més recomanable és calcular-ne la mitjana per poder-les comparar entre si. En tots dos casos, com més alta és la puntuació, major és el grau d'afectació psicològica.

Pel que fa a les propietats psicomètriques de l'IES-R, els resultats mostren una excel·lent fiabilitat i adequada validesa de constructe. L'escala presenta una consistència interna molt elevada, amb un Alfa de Cronbach global de .955, valor considerat excel·lent i indicatiu d'una alta homogeneïtat entre els ítems. Pel que fa a les dades recollides en aquest estudi, l'escala IES-R ha confirmat una fiabilitat excel·lent, registrant un coeficient Alfa de Cronbach global de ,97. A

més, els resultats del KMO ($KMO = .963$) i la prova d'esfericitat de Bartlett ($\chi^2 = 4780.32$; $p < .001$) indiquen que les dades són adequades per a l'anàlisi factorial. L'anàlisi factorial exploratori i confirmatori van confirmar una estructura de dues dimensions: Intrusió i Evitació, que expliquen el 57.73 % de la variància total. Els índexs d'ajust obtinguts en l'AFC van ser adequats ($CFI = .901$; $RMSEA = .073$), aportant evidència de validesa factorial. En conjunt, aquests resultats indiquen que l'IES-R és un instrument psicomètricament robust i fiable per avaluar l'impacte psicològic d'esdeveniments traumàtics.

Es van recollir les següents mesures per a tots els participants (tant homes com dones):

3.5. Mites sobre l'assetjament sexual

Es va utilitzar la versió espanyola validada de l'Acceptance of Modern Myths about Sexual Aggression Scale (AMMSA; Bohner et al., 2022), dissenyada per mesurar el grau d'acceptació de mites moderns sobre l'agressió sexual, entesos com creences subtils que contribueixen a la justificació, minimització o negació de la violència sexual.

L'instrument consta de 21 ítems amb resposta en escala Likert de 7 punts (1 = *Totalment en desacord*, 2 = *Molt en desacord*, 3 = *Una mica en desacord*, 4 = *Ni d'acord ni en desacord*, 5 = *Una mica d'acord*, 6 = *Molt d'acord*, 7 = *Totalment d'acord*), permetent obtenir una puntuació global del grau d'acceptació d'aquests mites. Tot i que l'escala es conceptualitza habitualment com unidimensional, els seus ítems poden agrupar-se en diverses dimensions teòriques:

- **Negació o minimització de la gravetat de les agressions sexuals** (ex.: "*Mientras no vayan demasiado lejos, los comentarios e insinuaciones sexuales que se hacen a las mujeres quieren decirles solamente que son atractivas*").
- **Desconfiança cap a les víctimes i creença en denúncies falses** (ex.: "*Para conseguir la custodia de sus hijos/as, las mujeres a menudo acusan*").

falsamente a sus ex maridos de tener inclinaciones hacia la violencia sexual").

- **Culpabilització de la víctima pel que fa a la seva conducta o actitud** (ex.: *"Cualquier mujer que sea tan poco precavida como para andar sola de noche por callejones oscuros tiene parte de culpa si es violada"*).
- **Justificació dels agressors i de les conductes coercitives** (ex.: *"La sexualidad de un hombre funciona como una olla a presión -cuando la presión es muy alta, tiene que 'soltar vapor'"*).
- **Oposició a les polítiques de protecció i suport a les víctimes** (ex.: *"En lugar de preocuparse por supuestas víctimas de violencia sexual, la sociedad debería atender problemas más urgentes, como es la destrucción medioambiental"*).

Pel que fa a les propietats psicomètriques, la versió AMMSA-21 (Bohner et al., 2022) presenta una excel·lent consistència interna en totes les adaptacions lingüístiques, inclosa l'espanyola, amb un alfa de Cronbach de .94, fet que indica una molt alta fiabilitat de l'instrument. Pel que fa a la present mostra, l'escala AMMSA ha mostrat una consistència interna excel·lent, obtenint un coeficient Alfa de Cronbach global de ,934. Les correlacions ítem-total en la versió espanyola oscil·len entre .37 i .79, mostrant que tots els ítems contribueixen adequadament al constructe global. A més, l'escala mostra una bona validesa de constructe i criteri, ja que correlaciona positivament amb variables teòricament relacionades, com el sexisme hostil ($r = .82$), el sexisme benèvol ($r = .62$), l'orientació a la dominància social ($r = .54$), l'autoritarisme de dretes ($r = .70$) i la culpabilització de la víctima ($r = .58$), totes amb significació estadística ($p < .001$). També es va observar una adequada validesa discriminant, atès que les puntuacions de l'AMMSA-21 no es relacionaven de manera significativa amb la desitjabilitat social ($r = .09$), indicant que les respostes no semblen estar influïdes pel desig de donar una imatge socialment acceptable. Els autors conclouen que l'AMMSA-21 és una escala breu, fiable i vàlida per avaluar l'acceptació moderna dels mites sobre l'agressió sexual.

4. Anàlisi de dades

4.1. Preparació i neteja de la base de dades:

En primer lloc, i prèviament a l'anàlisi inferencial, es van revisar i modificar les dades. Aquest procés va incloure la transformació i recodificació de variables sociodemogràfiques recollides originalment en format de text (cadena), com ara el gènere i l'edat, cap a un format numèric i d'escala contínua. Es va realitzar una exploració inicial per detectar possibles respostes atípiques i assegurar la coherència de les dades.

4.2. Anàlisi descriptiva

Es van calcular els estadístics descriptius bàsics (mitjanes i desviacions típiques) per caracteritzar la mostra i conèixer les puntuacions globals en els instruments utilitzats (EPAS, ISOS, DASS-21, IES-R i AMMSA).

Prèviament a l'anàlisi inferencial, es va avaluar la normalitat de les variables per tal de justificar l'ús de proves paramètriques. Per fer-ho, es van analitzar els índexs de simetria i curtosi de cada variable, considerant assumible la normalitat per a aquells valors compresos dins de l'interval esperat entre -1 i +1. A més d'aquests indicadors descriptius, es van dur a terme les proves de normalitat de Kolmogorov-Smirnov (per a la mostra global i el grup de dones, on la mostra era superior a 50) i la prova de Shapiro-Wilk (per al grup d'homes, amb una mostra inferior a 50), complementant tota l'avaluació amb la inspecció visual dels histogrames de freqüències. En confirmar que les variables complien amb els supòsits necessaris, es va procedir a utilitzar estadístics paramètrics (correlació de Pearson i prova t d'Student) per a la contrastació de les hipòtesis.

4.3. Anàlisi inferencial i contrast d'hipòtesis

Per donar resposta als objectius i hipòtesis formulats, es van seleccionar les proves estadístiques adients en funció de la naturalesa de les variables:

- **Anàlisi correlacional:** Per comprovar les relacions entre l'exposició a l'assetjament/cosificació i el malestar psicològic, el trauma i l'acceptació de

mites (H1, H2, H3, H4, H7 i H8), es van realitzar anàlisis de correlació bivariada de Pearson.

- **Comparació de mitjanes:** Per analitzar les diferències en l'acceptació de mites entre homes i dones (H6), es va aplicar la prova t d'Student per a mostres independents, tenint en compte l'assumpció d'homogeneïtat de variàncies. Per a les diferències que van resultar estadísticament significatives, es va calcular la mida de l'efecte mitjançant l'estadístic *d* de Cohen.

4.4. Criteris de significació

En totes les proves inferencials aplicades, l'anàlisi es va realitzar amb una orientació bilateral (dues cues). Es va establir com a criteri de significació estadística per al rebuig de la hipòtesi nul·la un valor de probabilitat de $p < ,05$. Addicionalment, es van reportar aquelles correlacions amb un valor de $p < ,01$ per destacar les associacions d'alta significació.

Les dades recollides han estat analitzades amb el programari IBM SPSS Statistics (versió 25 o superior).

RESULTATS

1. Estadístics descriptius de les variables d'estudi i descripció de la mostra

La mostra total de l'estudi està formada per 100 participants, dels quals un 60% són dones ($n = 60$) i un 40% són homes ($n = 40$). Pel que fa al nivell educatiu de la mostra conjunta, un 38% disposa d'estudis universitaris (grau, màster o postgrau), un 61% d'estudis secundaris o de formació professional, i un 1% d'estudis bàsics (ESO o equivalent).

Les dades es presenten separades en funció de la mostra, degut al disseny de la mostra. D'una banda, els resultats referents a l'assetjament (EPAS), la cosificació (ISOS), el malestar emocional (DASS-21) i el trauma (IES-R) s'han calculat exclusivament sobre la submostra femenina ($n = 60$). D'altra banda, l'acceptació de mites sobre les agressions sexuals (AMMSA) i l'edat s'han analitzat utilitzant la mostra conjunta d'homes i dones ($N = 100$). A la Taula 1 es presenten la grandària de la mostra, els valors mínims i màxims, les mitjanes i les desviacions típiques obtingudes per a l'edat i per als totals de les escales de victimització i impacte psicològic (veure Taula 1).

Taula 1.

Estadístics descriptius de l'edat i de les escales de mesura

Variable	N	Mínim	Màxim	Mitjana (M)	Desviació Típica (DT)
Edat	100	18	60	24,86	8,46
Assetjament sexual (EPAS_Total)	60	1,09	3,82	2,11	0,45
Cosificació (ISOS_Total)	60	1,00	5,00	2,45	0,69
Malestar general (DASS_Total)	60	2	98	49,30	27,77
Trauma global (IES_Total)	60	0,00	3,90	1,44	1,07

1. 1. Normalitat de les Variables

Prèviament a les anàlisis inferencials, es va comprovar la normalitat de les variables contínues. Els valors de simetria i curtosi es van situar dins l'interval acceptable (-1 i 1), fet que es va corroborar visualment mitjançant histogrames i gràfics Q-Q. Aquest compliment de l'assumpció de normalitat justifica l'ús de proves paramètriques (correlació de Pearson i prova t d'Student) per contrastar les hipòtesis.

2. Resultats de la mostra de dones (N= 60):

2. 1. Anàlisi correlacional de l'exposició a les conductes d'assetjament i el malestar psicològic en el grup de dones

En primer lloc, es va procedir a avaluar la relació existent entre la freqüència d'exposició de les dones a situacions d'assetjament sexual i cosificació interpersonal amb el seu estat de salut emocional actual. Per fer-ho, es va calcular el coeficient de correlació bivariada de Pearson entre els totals de les escales d'exposició (EPAS_Total i ISOS_Total) i les mesures de malestar de l'escala DASS-21 i d'estrès posttraumàtic de l'IES-R.

Taula 2.

Correlacions de Pearson entre les variables d'exposició, malestar emocional i trauma en dones (N = 60)

Variable	1	2	3	4	5	6
1. Assetjament (EPAS_Total)	—	,72**	,40**	,46**	,27*	,62*
2. Cosificació (ISOS_Total)		—	,24	,33*	,10	,72*
3. Malestar general (DASS_Total)			—	,93**	,87**	,49*
4. Ansietat (DASS_Ansietat)				—	,70**	,44*
5. Depressió (DASS_Depressio)					—	,43*
6. Trauma global (IES_Total)						—

Nota. * La correlació és significativa al nivell 0,05 (bilateral); ** La correlació és significativa al nivell 0,01 (bilateral).

Els coeficients extrets a la Taula 2 demostren que una major freqüència d'exposició a l'assetjament sexual (EPAS_Total) s'associa de manera positiva, moderada i altament significativa amb el malestar emocional general ($r = ,40$; $p = ,002$), l'ansietat ($r = ,46$; $p < ,001$) i la depressió ($r = ,27$; $p = ,037$). A més, l'associació de l'assetjament sexual amb l'impacte psicològic d'esdeveniments traumàtics és moderada ($r = ,62$; $p < ,001$). Aquestes dades aporten evidència directa per confirmar la Hipòtesi 1 i la Hipòtesi 4.

Pel que fa a la cosificació interpersonal (ISOS_Total), s'observa una correlació significativa restringida a la simptomatologia d'ansietat ($r = ,33$; $p = ,01$), quedant el malestar general en una tendència propera a la significació ($r = ,24$; $p = ,063$). No obstant això, destaca de forma aclaparadora la seva relació amb el trauma global mesurat per l'IES-R ($r = ,72$; $p < ,001$), indicant que la cosificació s'enllaça de forma crítica amb respostes d'estrès posttraumàtic de la víctima. Finalment, es confirma una correlació lineal altament robusta entre ambdues formes d'exposició (Assetjament i Cosificació: $r = ,72$; $p < ,001$), la qual cosa proporciona un suport per acceptar la Hipòtesi 2.

2. 2. Relació de l'edat i l'exposició

Seguidament, es va analitzar la relació existent entre l'edat cronològica de les participants i la freqüència d'assetjament sexual i cosificació experimentats. Mitjançant una anàlisi de correlació de Pearson, es va creuar l'edat exacta com a variable contínua amb els totals de l'EPAS i la ISOS.

Taula 3.

Correlacions de Pearson entre l'edat de les participants i les mesures d'exposició (N = 60)

Variable	Edat
Assetjament sexual (EPAS_Total)	-,30*
Cosificació interpersonal (ISOS_Total)	-,23

*Nota. * La correlació és significativa al nivell 0,05 (bilateral).*

Tal com s'observa a la Taula 3, es va obtenir una correlació negativa i estadísticament significativa entre l'edat i l'assetjament sexual ($r = -,30$; $p = ,020$). L'existència d'un coeficient negatiu constata de forma empírica que a mesura que augmenta l'edat de la dona, la taxa d'exposició a situacions d'assetjament disminueix. Respecte a la cosificació interpersonal, tot i observar-se una dinàmica numèrica similar, el resultat no assoleix el llindar de significació estadística ($r = -,23$; $p = ,081$). Per tant, la Hipòtesi 3 queda confirmada únicament per a l'assetjament sexual, mentre que es rebutja per a la cosificació interpersonal.

3. Resultats de la mostra d'homes i dones (N=100):

3. 1. Mites sobre l'agressió sexual i diferències de gènere

El segon bloc del treball es va destinar a esbrinar el nivell d'acceptació, justificació i normalització de creences entorn de l'assetjament a través de l'escala AMMSA. Com a fonament metodològic, s'assumeix teòricament que una major puntuació en aquesta escala indica una major manifestació d'actituds permissives, justificant així la Hipòtesi 5.

Per avaluar si existien divergències notables entre homes i dones respecte a la interiorització d'aquests mites, es va executar una prova t d'Student per a mostres independents, prenent el gènere com a variable d'agrupació i els mites sobre l'assetjament (avaluats amb l'AMMSA) com a variable dependent.

Taula 4.

Diferències de mitjanes en els mites respecte a l'assetjament en funció del gènere dels participants

Gènere	N	Mitjana (M)	Desviació estàndard (DT)	t	gl	Sig. bilateral (p)	d de Cohen
Dones	60	2,18	0,99	-2,57	98	,012	0,52
Homes	40	2,74	1,19				

Els resultats reflectits a la Taula 4 demostren l'existència de diferències estadísticament significatives en funció del gènere ($t(98) = -2,57$; $p = ,012$). Els homes de la mostra evidencien un grau d'acceptació de mites significativament superior ($M = 2,74$; $DT = 1,19$) al mostrat per les dones ($M = 2,18$; $DT = 0,99$). A més, el càlcul de la mida de l'efecte va donar un valor de d de Cohen de 0,52, la qual cosa indica que aquesta diferència entre gèneres és d'una magnitud moderada. Aquesta evidència permet confirmar íntegrament la Hipòtesi 6.

Finalment, es va analitzar si el nivell de victimització de les dones o l'edat global de la mostra correlacionaven amb el manteniment d'aquests mites conceptuals.

Taula 5.

Correlacions de Pearson de l'escala AMMSA amb l'exposició a l'assetjament, la cosificació i l'edat dels participants

Encreuament de variables amb AMMSA_Total	Coefficient de Pearson (<i>r</i>)
Relació amb l'assetjament sexual (EPAS_Total)	,06
Relació amb la cosificació interpersonal (ISOS_Total)	-,03
Relació amb l'edat dels participants (Edat)	,20*

Nota. * La correlació és significativa al nivell 0,05 (bilateral).

D'una banda, les anàlisis correlacionals de la Taula 5 van desvelar que no existeix cap tipus de lligam estadístic entre haver estat exposada a l'assetjament ($r = ,06$; $p = ,666$) o a la cosificació ($r = -,03$; $p = ,841$) i la tendència a acceptar els mites de l'agressió sexual. Per tant, es rebutja la Hipòtesi 7, demostrant que la victimització directa no modifica de forma automàtica aquestes creences socioculturals. D'altra banda, es va trobar una correlació positiva i significativa entre l'edat i l'acceptació de mites ($r = ,20$; $p = ,049$). Aquesta dada confirma que a major edat s'accepten més fàcilment els mites tradicionals justificadors, i per tant, els grups més joves presenten una menor acceptació. Aquesta evidència permet confirmar la Hipòtesi 8 tal com s'havia plantejat, demostrant un efecte generacional en aquestes creences.

CONCLUSIONS

Per concloure aquest treball, veient tots els resultats obtinguts, podem concloure diverses coses.

En primer lloc, l'anàlisi de les dades ens ha permès comprovar de manera contundent l'impacte psicològic de l'assetjament sexual en les dones. Segons els resultats obtinguts, s'ha demostrat que una major freqüència d'exposició a situacions d'assetjament sexual s'associa de forma directa amb nivells més elevats de malestar emocional, generant en les víctimes símptomes clars de depressió, ansietat i respostes d'estrès posttraumàtic. A més, a partir d'aquests mateixos resultats, hem pogut evidenciar que la cosificació interpersonal té una relació altament crítica i directa amb el trauma. Això ens demostra que aquesta pràctica, la qual la societat sovint la normalitza i la percep com a inofensiva, pot arribar a deixar unes seqüeles profundes i equiparables a les de l'assetjament explícit.

Les dades ens han confirmat, per tant, que l'assetjament sexual i la cosificació van de la mà, ja que hem observat que viure freqüentment experiències de cosificació s'associa a una major percepció d'haver patit assetjament sexual, actuant la primera com a pas previ de la segona.

Pel que fa a l'edat de les víctimes, els resultats ens han mostrat una dualitat molt rellevant. S'ha pogut comprovar que l'assetjament sexual és significativament més freqüent en les dones més joves. No obstant això, els resultats han rebutjat que aquesta disminució passi amb la cosificació, pel fet que ser avaluada i tractada com un objecte s'ha mostrat com una variable constant independentment de l'edat de la dona, confirmant-se com una violència crònica que no desapareix amb els anys.

En l'apartat del treball destinat a la percepció social i la justificació de la violència, els resultats obtinguts ens han permès confirmar que el gènere és un factor completament determinant. Hem pogut comprovar empíricament que els homes de la mostra presenten un grau d'acceptació de mites sobre l'agressió sexual significativament més elevat que les dones. Aquesta dada demostra que

les falses creences, les quals serveixen per minimitzar l'agressió i culpabilitzar la víctima, continuen molt arrelades en la socialització masculina.

Tot i que un dels descobriments més destacats del treball prové precisament de les dades que han rebutjat la setena hipòtesi. Segons els resultats analitzats, hem pogut comprovar que el fet d'haver estat víctima directa d'assetjament o cosificació no fa que les dones rebutgin aquests mites. Aquest resultat posa de manifest la immensa força de la normalització social. El relat de la cultura de la violació està tan interioritzat que, fins i tot, les mateixes víctimes poden arribar a acceptar les creences que excusen la violència que han patit.

Finalment, en analitzar com es relaciona l'edat dels participants amb l'acceptació d'aquests mites, hem pogut evidenciar un clar efecte generacional. Les dades ens confirmen que les persones de menor edat presenten una acceptació significativament més baixa d'aquestes falses creences justificadores. Aquest resultat indica que els grups poblacionals més joves disposen d'un pensament més crític i rebutgen en major mesura aquests mites.

Per concloure, aquest treball ha permès demostrar, a través dels resultats empírics obtinguts, que l'assetjament i la cosificació continuen sent una problemàtica greu amb un cost mental innegable. Les dades evidencien la necessitat urgent de continuar treballant en la prevenció social i educativa per erradicar d'arrel la tolerància i els mites que perpetuen aquesta violència.

BIBLIOGRAFIA

- Abrahams, N., Devries, K., Watts, C., Pallitto, C., Petzold, M., Shamu, S., & García, C. (2014, 10 mayo). *Worldwide prevalence of non-partner sexual violence: a systematic review*.
[https://www.thelancet.com/article/S0140-6736\(13\)62243-6/fulltext](https://www.thelancet.com/article/S0140-6736(13)62243-6/fulltext)
- ActionAid UK. (2015). *Woman and the City III: a summary of baseline data on woman's experience of violence in seven countries*.
https://actionaid.org/sites/default/files/women_and_the_city_iii.pdf
- Andrés, A., Nguyen, T., Rayó, A., & Redondo, S. (2020, noviembre). *Violencia sexual en España: una síntesis estimativa*.
https://www.ub.edu/geav/wp-content/uploads/2022/02/2020_informe-VIOSEX_GEAV_Antonio_final.pdf
- Bartky, S. L. (2014). *Femininity and Domination*.
<https://doi.org/10.4324/9780203825259>
- BOE-A-2007-6115 *Ley Orgánica 3/2007, de 22 de marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y hombres*. (2007, 22 marzo).
<https://www.boe.es/eli/es/lo/2007/03/22/3/con>
- BOE.es - DOUE-L-2002-81758 *Directiva 2002/73/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 23 de septiembre de 2002*. (s. f.).
<https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=DOUE-L-2002-81758>
- Bohner, G., Weiss, A., Schirch, C., Zöllner, L., Lipińska, A., Sempere, M., & Megías, J. L. (2022). AMMSA-21: una versión revisada de la escala Aceptación de Mitos Modernos sobre la Agresión Sexual en inglés, alemán, polaco y español. *International Journal Of Social Psychology Revista de Psicología Social*, 37(3), 460-491.
<https://doi.org/10.1080/02134748.2022.2083291>

Bosch, E. (2014, enero). *El acoso sexual en el ámbito universitario: elementos para mejorar la implementación de medidas de prevención, detección e intervención*. ResearchGate.

<https://www.researchgate.net/publication/268508865>

Clínica Universidad de Navarra. (2026). *Secuela: qué es y cómo se define en | Diccionario CUN*. <https://www.cun.es/diccionario-medico/terminos/secuela>

Crull, P., & Cohen, M. (1984). Expanding the Definition of Sexual Harassment. *Occupational Health Nursing*, 32(3), 141-145. <https://doi.org/10.1177/216507998403200303>

DeSouza, E. R., Pryor, J. B., Ribeiro, J., Mello, J., & Camino, C. (2004). Female nurses' and educators' reactions to sexual harassment charges: A cross-cultural perspective. *Revista Interamericana de Psicología/Interamerican Journal Of Psychology*, 38(1). <https://doi.org/10.30849/rip/ijp.v38i1.839>

Dourambeis, N. (1997, julio). *Sexual Harassment: The disparity between abstract definitions and university students experiences*. <https://www.nlc-bnc.ca/obj/s4/f2/dsk2/ftp01/MQ37202.pdf>

Enquesta sobre les violències sexuals a Catalunya. (2019). Departament D'Interior I Seguretat Pública. https://interior.gencat.cat/ca/el_departament/publicacions/seguretat/estudis-i-enquestes/enquesta_de_violencia_masclista/enquesta-sobre-les-violencies-sexuals-a-catalunya-2019/

Eurostat, European Union Agency for Fundamental Rights, & European Institute for Gender Equality. (2024). *EU Gender-Based Violence Survey: Key results*. https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/eu-gender_based_violence_survey_key_results.pdf

Feminicidio.net. (2023a, noviembre 21). 3. *Epidemiología de la violencia sexual: las cifras.* Geo Violencia Sexual.

<https://geoviolenciasexual.com/3-radiografia-de-la-violencia-sexual-las-cifras/>

Feminicidio.net. (2023b, noviembre 21). 5. *Impacto de la violencia sexual en la salud de las víctimas.* Geo Violencia Sexual.

<https://geoviolenciasexual.com/5-impacto-de-la-violencia-sexual-en-la-salud-de-las-victimas/>

Feminicidio.net. (2025, 25 noviembre). *Dossier noviembre 2023 ¿Qué es la violencia sexual?* Geo Violencia Sexual.

<https://geoviolenciasexual.com/dossier-2023-que-es-la-violencia-sexual-indice/>

Freels, S., Lin, T. W., Johnson, T. P., & Rospenda, K. M. (2026). Workplace Sexual Harassment and the Risk of Chronic Disease in a Prospective Cohort Study. *Behavioral Sciences*, 16(2), 223. <https://doi.org/10.3390/bs16020223>

Glick, P., Fiske, S. T., Mladinic, A., & Saiz, J. L. (2000). Beyond prejudice as simple antipathy: Hostile and benevolent sexism across cultures. *Journal Of Personality And Social Psychology*, 79(5), 763-775. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.79.5.763>

Herrera, A., Pina, A., Herrera, M. C., & Expósito, F. (2014). ¿Mito o realidad? Influencia de la ideología en la percepción social del acoso sexual. *Anuario de Psicología Jurídica*, 24(1), 1-7. <https://doi.org/10.1016/j.apj.2014.07.002>

Institut Català de les Dones & Generalitat de Catalunya. (2025, junio). *Dossier estadístic de violències masclistes 2024*.
https://dones.gencat.cat/web/.content/03_ambits/Observatori/03_dossiers_estadistics/2024/Dossier-estadistic_Violencies-Masclistes-2024-0910.pdf

Lozano, L., Valor-Segura, I., Sáez, G., & Expósito, F. (2015). The Spanish Adaptation of the Interpersonal Sexual Objectification Scale (ISOS). *Psicothema*, 2(27), 134-140. <https://doi.org/10.7334/psicothema2014.124>

Ministerio de Igualdad. (2018). *Percepción social de la violencia sexual*. Delegación del Gobierno Contra la Violencia de Género.
<https://violenciagenero.igualdad.gob.es/violenciaencifras/estudios/colecciones/libro25-violencia-sexual/>

Ministerio de Igualdad. (2019). *Resumen ejecutivo de la Macroencuesta de Violencia contra la Mujer*.
https://violenciagenero.igualdad.gob.es/wp-content/uploads/Resumen_ejecutivo_Macroencuesta_2019_DEF-1.pdf

Ministerio de Igualdad. (2024). *Macroencuesta de Violencia contra la Mujer 2024 - Delegación del Gobierno contra la Violencia de Género*. Delegación del Gobierno Contra la Violencia de Género.
<https://violenciagenero.igualdad.gob.es/violenciaencifras/macroencuesta-de-violencia-contra-la-mujer-2024/>

Ministerio de Igualdad & Instituto de las Mujeres. (2020). *Instituto de la Mujer y para la Igualdad de Oportunidades: Memoria General de Actividades 2020*.
https://www.inmujeres.gob.es/elInstituto/queHacemos/memoria/docs/Memoria_2020.pdf

- Observatori de la Igualtat de Gènere, Direcció General per a l'Erradicació de les Violències Masclistes, & Departament d'Interior. (2025). *Dades clau de les violències masclistes a Catalunya 25 de novembre, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència vers les Dones*.
https://govern.cat/govern/docs/2025/11/24/13/20/Infografia%2025N%202025_comunicaci%C3%B3.pdf
- Organización Mundial de la Salud. (2013, 20 octubre). *Global and regional estimates of violence against women*.
<https://www.who.int/publications/i/item/9789241564625>
- Oruña, J. C. F., González, J. L., et al (2018). Informe sobre Delitos contra la libertad e indemnidad sexual en España 2017. *Ministerio del Interior*.
<https://doi.org/10.13140/rg.2.2.20050.40645>
- Parlamento Europeo y del Consejo. (2002, 23 septiembre). *Directiva 2002/73/CE*. <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/73/oj>
- Pereira, V. M. A., & Calderón, L. M. O. (2007). Acoso sexual: Elementos de discusión para la redefinición del fenómeno. *Encuentro*, 76, 102-122.
<https://doi.org/10.5377/encuentro.v0i76.3691>
- Pérez, R. (2012, julio). *Vista de Las limitaciones en la cuantificación del acoso sexual laboral en España*.
<https://atheneadigital.net/article/view/v12-n2-perez-2/1022-pdf-es>
- Ranganathan, M., Wamoyi, J., Pearson, I., & Stöckl, H. (2021). Measurement and prevalence of sexual harassment in low- and middle-income countries: a systematic review and meta-analysis. *BMJ Open*, 11(6), e047473
<https://doi.org/10.1136/bmjopen-2020-047473>
- Tulane University, Emerge, & ONU Women. (2026). *Normalized no more: An evidence-based guide to measuring sexual harassment*.

<https://knowledge.unwomen.org/sites/default/files/2026-02/brief-an-evidenced-based-guide-to-measuring-sexual-harassment-en.pdf>

Yuste, M. G. (2024, 28 octubre). Por qué las víctimas de violencia sexual no denuncian los hechos. *EFE*.

<https://efe.com/espana/2024-10-25/denuncia-violencia-sexual-victimas/>

ANNEX

1. Formulari Microsoft Forms Administrat

L'impacte emocional de l'assetjament sexual en les dones i la seva percepció social

Hola! El meu nom és Júlia Turón, estudiant de 4t de Psicologia de la Universitat Rovira i Virgili. Estic realitzant el meu Treball de Fi de Grau sobre **l'assetjament sexual que experimenten les dones, explorant l'impacte emocional i la percepció social**.

L'objectiu de l'estudi és **comprendre la interacció entre experiències i creences, identificar factors de risc, estigmes socials i orientar estratègies de prevenció i sensibilització**.

Els requisits son ser **major d'edat i llegir i entendre el castellà i el català**.

Les dades recollides seran **anònimes i confidencials**, i s'utilitzaran exclusivament per fins d'investigació acadèmica. La participació és **totalment voluntària amb l'opció d'abandonar el qüestionari en qualsevol moment**.

*Si necessites consultar més informació sobre l'estudi, en el següent enllaç pots trobar el full d'informació al participant:

https://drive.google.com/file/d/1ybRW5UJMH7isvTNJ_hL8M7qDexMFKZyA/view?usp=sharing

Moltíssimes gràcies per la teva contribució a aquest estudi amb el teu temps!!

Deixo el meu contacte per qualsevol dubte o consulta:
julia.turon@estudiants.urv.cat

* Obligatòria. He llegit i comprés les condicions de participació, i accepto participar voluntàriament en aquest estudi. *

Accepto

No accepto

Dades Sociodemogràfiques

Edat *

Escriba su respuesta

Nivell màxim d'estudis finalitzats *

ESO o equivalent
Batxillerat / Formació Professional Mitjà
Formació Professional Superior
Grau universitari
Màster / Postgrau
Doctorat
Altres

Situació relacional actual *

Solter/a
En parella sense convivència
Casat/da o vivint junts
Separat/da o divorciat/da
Vidu/a
Prefereixo no respondre

En cas que estiguis en parella, indica el temps que fa que estàs amb la parella actual (indica anys o mesos) *

Escriba su respuesta

Sexe *

Home
Dona

Si ha respost que es dona:

EPAS

Piense detenidamente acerca de sus experiencias y responda a las preguntas:

Nunca	A veces	A menudo	Siempre
1	2	3	4

- 1 Se han dirigido de forma ofensiva (verbal o gestual) hacia usted
- 2 Menosprecian su trabajo (laboral, estudiantil, etc.) por ser mujer
- 3 Recibe gestos intimidantes en las calles, lugar de trabajo o estudio
- 4 Ha recibido contacto físico, sin su autorización, como roces, palmadas o pellizcos
- 5 Ha recibido acercamiento físico excesivo e innecesario
- 6 Han ejercido uso de poder sobre usted para que acepte invitaciones a solas
- 7 Ha recibido insinuaciones de consecuencias al rechazar propuestas inapropiadas
- 8 Se ha sentido incómoda por miradas morbosas en su lugar de trabajo, estudio o la calle
- 9 Ha recibido comentarios insinuantes por su apariencia o aspecto físico
- 10 Ha recibido en las calles, lugar de trabajo o estudio gestos o sonidos de carácter sexual
- 11 Ha recibido chistes y bromas ofensivas de carácter sexual

ISOS

Por favor, piense detenidamente acerca de sus experiencias en el ÚLTIMO AÑO y responda a las preguntas de acuerdo con la siguiente escala:

1	2	3	4	5
Nunca	Rara vez	Ocasionalmente	Frecuentemente	Siempre
[Never]	[Rarely]	[Sometimes]	[Often]	[Always]

- * ¿Con qué frecuencia te han silbado mientras caminas por la calle?
- * ¿Con qué frecuencia has notado que alguien te mira los pechos cuando está hablando contigo?
- * ¿Con qué frecuencia has sentido que alguien estaba evaluando tu apariencia física?
- * ¿Con qué frecuencia has sentido que alguien estaba mirando fijamente tu cuerpo?
- * ¿Con qué frecuencia has notado que alguien mira lascivamente tu cuerpo?
- * ¿Con qué frecuencia has escuchado comentarios sexuales groseros sobre tu cuerpo?
- + ¿Con qué frecuencia te han manoseado contra tu voluntad?
- + ¿Con qué frecuencia te has sentido acosada sexualmente (en el trabajo, en la escuela, etc.)?
- * ¿Con qué frecuencia te han pitado mientras estabas caminando por la calle?
- * ¿Con qué frecuencia has visto que alguien se fija en algunas partes de tu cuerpo?
- * ¿Con qué frecuencia has escuchado sin querer, a otros, hacer comentarios sexuales sobre tu cuerpo?
- * ¿Con qué frecuencia has notado que alguien no estaba escuchando lo que dices, sino mirando fijamente algunas partes de tu cuerpo?
- * ¿Con qué frecuencia has escuchado que alguien hace un comentario sexual o se insinúa mientras está mirando tu cuerpo?
- + ¿Con qué frecuencia te han agarrado o pellizcado alguna parte íntima de tu cuerpo contra tu voluntad?
- + ¿Con qué frecuencia alguien ha hecho gestos sexuales degradantes sobre ti?

DASS-21

Por favor, lea cada una de las siguientes frases y responde en qué medida cada frase ha sido aplicable a usted durante los ÚLTIMOS 7 días.

No emplee mucho tiempo en cada frase.

0 = Nada aplicable a mí

1 = Aplicable a mí en algún grado, o una pequeña parte del tiempo

2 = Aplicable a mí en un grado considerable, o una buena parte del tiempo

3 = Muy aplicable a mí, o aplicable la mayor parte del tiempo

1. Me ha costado mucho descargar la tensión
2. He notado la boca seca
3. No he podido sentir ninguna emoción positiva
4. He tenido dificultades para respirar (p.ej., respiración excesivamente rápida, falta de aliento sin haber hecho esfuerzo físico)
5. Me ha resultado difícil tener iniciativa para hacer cosas
6. He tendido a reaccionar exageradamente ante las situaciones
7. He tenido temblores (p.ej., en las manos)
8. He sentido que estaba gastando una gran cantidad de energía
9. He estado preocupado/a por situaciones en las que pudiera ser presa del pánico y hacer el ridículo
10. He sentido que no había nada que me ilusionara
11. Me he sentido agitado/a
12. Me ha resultado difícil relajarme
13. Me he sentido desanimado/a y triste
14. No he tolerado nada que me impidiera seguir con lo que estaba haciendo
15. He sentido que estaba al borde del pánico
16. He sido incapaz de entusiasmarme por nada

17. He sentido que no valía mucho como persona
18. He tendido a sentirme enfadado/a con facilidad
19. He notado mi corazón sin hacer esfuerzo físico (p.ej., aumento del ritmo cardíaco, ausencia de algún latido)
20. Me he sentido asustado/a sin una razón de peso
21. He sentido que la vida no tenía ningún sentido

IES-R

Piensa en un acontecimiento de acoso sexual que te haya marcado (en cualquier momento de su vida) y indique a continuación de qué modo le afectó en los ÚLTIMOS 7 días, marcando con una cruz la frecuencia con que tuvo cada una de las siguientes reacciones:

0 = Nunca

1 = Un poco

2 = A veces

3 = A menudo

4 = Siempre

1. Si algo me hacía recordar el suceso, retornaban todos los sentimientos que tuve cuando ocurrió.
2. Tuve dificultad para mantener el sueño durante la noche.
3. Otras cosas me hacían recordar el hecho.
4. Me sentía irritable y enojado.
5. Trataba de no excitarme cuando pensaba en el acontecimiento o algo me lo recordaba.
6. Pensaba en lo sucedido sin quererlo.
7. Me parecía que no había sucedido o que fue algo irreal.
8. Trataba de evitar lo que podía recordarme lo sucedido.
9. De repente, me cruzaban la mente imágenes del acontecimiento.
10. Me asustaba y sobresaltaba con facilidad.

11. Trataba de no pensar en lo sucedido.
12. Notaba que aún estaba muy agitado por lo ocurrido, pero no me ocupaba con mis sentimientos.
13. Los sentimientos que me causó el acontecimiento estaban como adormecidos.
14. Me sorprendía a mí mismo obrando y sintiendo como si hubiese retornado al momento del suceso.
15. No podía conciliar el sueño.
16. Tenía como olas de fuertes sentimientos relacionados con el acontecimiento.
17. Traté de borrarlo de la memoria.
18. Tenía dificultades para concentrarme.
19. Los recuerdos de lo sucedido me causaban reacciones físicas, como sudoración, dificultades para respirar, náusea o palpitaciones.
20. Soñaba con el suceso.
21. Me sentía alerta y en guardia.
22. Trataba de no hablar sobre lo ocurrido.

PROMIS DEPRESSIÓ I ANSIETAT

Responda a cada pregunta o enunciado marcando una casilla por línea.

En los últimos 7 días

Nunca	Rara vez	Algunas veces	A menudo	Siempre
☐	☐	☐	☐	☐
1	2	3	4	5

1. Sentí que no valía nada
2. Me sentí indefenso/a (que no podía hacer nada para ayudarme)
3. Me sentí deprimido/a

4. Me sentí desesperanzado/a

1. Sentí miedo

2. Tuve dificultad para concentrarme en otra cosa que no fuera mi ansiedad

3. Mis inquietudes fueron demasiado para mí

4. Me sentí intranquilo/a

Si ha respost que és home i dona:

AMMSA

Por favor, expresa tu acuerdo o desacuerdo con las siguientes afirmaciones. El número 1 significa "TOTALMENTE EN DESACUERDO" y el número 7 "TOTALMENTE DEACUERDO". Marca con una X el número que mejor se ajusta a tu opinión en cada caso.

1. Cuando se trata de contactos sexuales, las mujeres esperan que sean los hombres quienes tomen la iniciativa.

2. En cuanto un hombre y una mujer empiezan a "enrollarse", los reparos de la mujer respecto al sexo desaparecen automáticamente.

3. Muchas mujeres se quejan de agresiones sexuales por motivos insignificantes, sólo para demostrar que son mujeres con fuertes convicciones igualitarias.

4. Para conseguir la custodia de sus hijos/as, las mujeres a menudo acusan falsamente a sus ex maridos de tener inclinaciones hacia la violencia sexual.

5. Interpretar gestos "inocentes" como "acoso sexual" es un arma muy común en la batalla de los sexos.

6. Para los hombres es una necesidad biológica liberar de vez en cuando su tensión sexual acumulada.

7. Tras una violación, las mujeres hoy en día reciben mucho apoyo.

8. Hoy en día, un amplio porcentaje de violaciones está causado, en parte, por mostrar la sexualidad en los medios de comunicación, ya que esto incrementa el impulso sexual de potenciales violadores.

9. Si una mujer invita a un hombre a tomar una copa en su casa después de haber salido por la noche, significa que quiere sexo.
10. Mientras no vayan demasiado lejos, los comentarios e insinuaciones sexuales que se hacen a las mujeres quieren decirles solamente que son atractivas.
11. Cualquier mujer que sea tan poco precavida como para andar sola de noche por callejones oscuros tiene parte de culpa si es violada.
12. Cuando una mujer comienza una relación con un hombre, debe tener claro que el hombre hará valer su derecho de mantener relaciones sexuales.
13. La mayoría de las mujeres prefiere ser elogiada por su físico que por su inteligencia.
14. La sensibilidad de nuestra sociedad hacia los delitos sexuales es desproporcionada debido a que la sexualidad ejerce de por sí una atracción social desproporcionada.
15. Aunque a las mujeres les gusta hacerse las tímidas, eso no significa que no quieran sexo.
16. Muchas mujeres tienden a exagerar el problema de la violencia machista.
17. Cuando un hombre presiona a su pareja para mantener relaciones sexuales, esto no puede llamarse violación.
18. Cuando una mujer soltera invita a un hombre soltero a su piso está indicando que no es reacia a mantener relaciones sexuales.
19. Cuando los políticos tratan el asunto de las violaciones, lo hacen sobre todo porque este tema atrae a los medios de comunicación.
20. Cuando se habla de "violación en el matrimonio", se confunde entre coito conyugal normal y violación.
21. La sexualidad de un hombre funciona como una olla a presión –cuando la presión es muy alta, tiene que "soltar vapor".